

Иван Вазов

Разговор с тях

Що гърмиш, Българска стара Мораво?
Що шумят празнично твоите талози?

Морава

Зрелище вчера видях величаво:
Българско войнство ме пръв път прегази.

– Вардаре буйни, що тъй светлееш?
Песен омайна и нова ти пееш?

Вардар

Български синове, млади витязи
с лаври минаха над моите талози!

– Шар снежноглави – на чуките царят, –
що от теб идат тез странни ехтежи?

Шар

Чух съдбоносни ура и гърмежи –
моите ги екове още повтарят.

– Що зеленееш, Бабуно, срез зима...
Лаври по твоите плещи зацъфтяха!

Бабуна

Пролет ми лъхна и Бог подмлади ма:
дивни юнаци през мен прелетяха.

– Охридско езеро, гладко, кристално,
що се вълнуваш, шумиш триумфално?

Охридско езеро

Вест ме зарадва за славна победа:
левското знаме във мен се огледа.

Черна река, що тъй с бранове мътни

пеш гръмовно из тъмни усои?

Черна река

Славя аз подвизи нови, безсмъртни,
що тук извършиха родни герои.

– Що си запял и ти, Дрине, далеки?
Драгост велика крий твойта песница.

Дрин

Драгост и радост: чуй, ази съм веки
нова на младото царство граница!

– Преспанско езеро, твойте талази
що се с такава запискаха сила?

Преспанско езеро

Сянката виждам на цар Самуила,
тука дошла да се радува с нази.

Декември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Вилиана В. Янева, юли 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4894>]